U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **PhDr. Z. P., CSc.,** proti žalovanému: **Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví,** Praha 4, Roškotova 1225/1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2006, č. j. 12 Ca 48/2006 - 11,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému usnesení Městského soudu v Praze (dále též „Městský soud“), jímž byla odmítnuta jeho žaloba směřující proti sdělení žalovaného ze den 20. 10. 2005 pod č.j. 112-4308-05-1123 o výpovědi z tzv. rámcové smlouvy, kterým byla žalobci vypovězena smlouva o poskytování a úhradě zdravotní péče ke dni 31. 12. 2005. Žalovaný ve svém sdělení uvádí, že využívá ustanovení Smlouvy o poskytování a úhradě zdravotní péče, uzavřené na dobu 5ti let, s účinností od 1. 1. 2001, mezi žalobcovým zdravotnickým zařízením a žalovaným v souladu s rámcovou smlouvou publikovanou ve vyhlášce MZ č. 457/2000 Sb., smlouva o poskytování a úhradě zdravotní péče, umožňující jednostranné ukončení smluvního vztahu po uplynutí stanovené doby, a tuto „Smlouvu“ ke dni 31. 12. 2005 vypovídá. V případě zájmu žalobce o pokračování smluvního vztahu, resp. sjednání smluvního vztahu za nových podmínek, je žalovaný připraven k jednání a k dosažení dohody o úpravě předmětného smluvního vztahu.

Městský soud v Praze podanou žalobu napadeným usnesením jako nepřípustnou odmítl. Dospěl k závěru, že na straně žalobce není dána žalobní legitimace ve smyslu ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť se v případě sdělení žalovaného formou dopisu ze dne 20. 10. 2005 nejedná o úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Citovaným dopisem žalovaný oznamuje žalobci skutečnost, že jimi uzavřená

smlouva na dobu pěti let končí uplynutím této doby a další smluvní vztah záleží na ujednání obou smluvních stran, nejedná se tedy dle právního názoru Městského soudu o rozhodnutí správního orgánu. Mezi žalobcem a žalovaným existoval vztah závazkový, založený soukromoprávním aktem, a žalovaná zdravotní pojišťovna tak nevystupuje v tomto vztahu v pozici správního orgánu, ale jako smluvní subjekt. Na základě shora uvedeného Městský soud tak ve spojení ust. § 70 písm. a) a § 68 písm. e) s. ř. s. žalobu jako nepřípustnou dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) usnesením odmítl.

Usnesení Městského soudu v Praze napadl žalobce včas podanou kasační stížností, ve které namítá pochybení v postupu Městského soudu, pokud ten shledal svoji věcnou případně i místní nepříslušnost. Úkolem soudu je dle stěžovatele včas na tyto skutečnosti upozornit, vyslovit svoji nepříslušnost při zachování lhůt a postoupit spis příslušnému soudu.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2006 byl stěžovatel vyzván k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení uvedeného usnesení odstranil nedostatky kasační stížnosti, tj. zvolil si advokáta v řízení o kasační stížnosti, nebo doložil, že stěžovatel, jeho zaměstnance nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje má vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie nebo doložil své majetkové poměry prokazující jeho nárok na ustanovení bezplatného advokáta, dále aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí Městského soudu napadá a označení žalovaného uvedl do souladu s ust. § 37 odst. 3 a § 69 s. ř. s. Stěžovatel byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad. Jak dokládá doručenka založená v soudním spise, zásilku s uvedenou výzvou si stěžovatel osobně převzal dne 1. 12. 2006, ve stanovené lhůtě však kasační stížnost nedoplnil, plnou moc udělenou advokátovi nedoložil a neučinil tak ani později.

Žalovaný v kasační stížnosti potvrzuje oprávněnost podané výpovědi prostřednictvím svého sdělení napadeného žalobou k Městskému soudu. Opětovně uvádí, že využil svého práva vypovědět smluvní vztah se žalobcem, založený Smlouvou o poskytování a úhradě zdravotní péče, vzhledem k sjednané možnosti automatické prolongace smluvního vztahu ve stanovené lhůtě.

Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost z následujících důvodů.

V rámci soudního přezkumu kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dle zákonem stanoveného procesního postupu nejdříve zabývá splněním zákonných procesních předpokladů jako je včasné podání kasační stížnosti, řádné zastoupení stěžovatele apod. Až v případě naplnění procesních podmínek řízení a absence veškerých důvodů nepřípustnosti je oprávněn dále zkoumat důvodnost kasační stížnosti.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení povinné.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které podle zvláštních zákonů je vyžadováno pro výkon advokacie. Dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení

u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti v projednávané věci nejsou splněny. Žalobce sám nemá předepsané právnické vzdělání a současně není zastoupen advokátem v řízení o kasační stížnosti. Nedostatek povinného zastoupení žalobce je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však přes výzvu soudu nepodařilo odstranit. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu